

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH***

Projekt ustawy z dnia 27 września 2024 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy (UD139)

.....
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia – zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

"LAVO LABS" JAROSŁAW CHRASTEK, AGNIESZKA LORENS- KOZAKIEWICZ SPÓŁKA JAWNA

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

UL. NAFTOWA 4; 65-705 ZIELONA GÓRA

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Grzegorz Lesiuk	
2	Krzysztof Rutkowski	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

"LAVO LABS" JAROSŁAW CHRASTEK, AGNIESZKA LORENS- KOZAKIEWICZ SPÓŁKA JAWNA (dalej: „Spółka”) należy do największych krajowych przedsiębiorców, zajmujących się produkcją i sprzedażą płynów do papierosów elektronicznych.

W związku z powyższym, nasza firma jest żywo zainteresowana pracami nad opublikowanym w dniu 30 września 2024 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji (RCL) kolejnym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy (dalej: „Projekt”) oznaczonym numerem UD 139.

1. Uwagi wstępne – chaos legislacyjny w obszarze akcyzy

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż z nieczytelnych powodów, Resort Finansów podjął decyzję o sztucznym podziale materii zmian w akcyzie w branży tytoniowej na kilka różnych projektów i odrębnych procesów legislacyjnych, tj.:

- **UD 139** – omawiany Projekt dot. opodatkowania akcyzą tzw. urządzeń do waporyzacji;
- **UD 105** – Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw – dotyczący stawek akcyzy w obszarze wyrobów tytoniowych i substytutów tytoniu;
- **UD 53** - Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw – którym planuje się wprowadzenie opodatkowania tzw. szaszetek nikotynowych i rozszerzenie definicji wyrobów nowatorskich;

oraz dodatkowo w na stronach RCL funkcjonuje projekt:

- **UD 125** – Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw – odnoszący się do akcyzy od niektórych kategorii pojazdów.

Łącznie powoduje to cztery odrębne procesy legislacyjne, równoległe w czasie i zbliżone co do tematyki, a tym samym istotny chaos i zamieszanie w obszarze tak wąskiej kategorii legislacji, co istotnie utrudnia dialog przedsiębiorców z MF.

W szczególności, trudno znaleźć uzasadnienie dla rozdzielenia komentowanego Projektu względem procesu legislacyjnego UD 105, między którymi istnieje zbieżność tematyczna i nie było merytorycznych przeszkód, aby materia ta była przedmiotem jednego projektu i jednego procesu legislacyjnego, który istotnie uprościłby proces konsultacji i dialogu społecznego.

Zainteresowane podmioty i tak muszą analizować wszystkie powyższe projekty, bowiem zmiany w zakresie każdego z nich mają istotny wpływ na treść pozostałych projektów.

2. Zbyt krótki termin (7 dni) na konsultacje publiczne

Również całkowicie niezrozumiałe jest wyznaczenie przez Ministerstwo Finansów tak krótkiego, bowiem jedynie 7-dniowego terminu na konsultacje publiczne niniejszego projektu. Należy podkreślić, iż projekt dotyczy złożonej materii, bowiem planuje się w nim po raz pierwszy nie tylko w skali kraju, ale również na poziomie Unii Europejskiej, opodatkowanie akcyzą urządzeń do waporyzacji, odrębnie od opodatkowania samych płynów do papierosów elektronicznych.

Zgodnie nie tylko z zapisami Regulaminu Pracy Rady Ministrów (vide § 40 rozporządzenia), ale również z medialnymi zapowiedziami Przedstawicieli Rządu RP wyłonionego w ostatnich wyborach parlamentarnych – konsultacje publiczne miały stanowić istotny punkt każdego procesu legislacyjnego o doniosłości społecznej i gospodarczej. W przypadku projektów ustaw, **termin ten powinien wynosić co najmniej 21 dni**, a jego skrócenie powinno mieć charakter wyjątkowy i wymaga szczegółowego uzasadnienia w Ocenie Skutków Regulacji.

Niniejszy Projekt nie zawiera takiego uzasadnienia, a wyznaczony termin 7-dniowy zdecydowanie utrudnia przedstawienie stronie społecznej kompleksowych uwag i analiz do tak istotnej materii – jak *de facto* nowy rodzaj podatku.

Dlatego też niezależnie od uwag przedstawianych poniżej – apelujemy o wydłużenie okresu konsultacji publicznych Projektu, tak aby mogły w nim wziąć udział wszystkie zainteresowane podmioty i organizacje.

3. Uwagi dotyczące treści Projektu UD 139 – uwaga podstawowa [wadliwa próba opodatkowania wszystkich kategorii urządzeń do waporyzacji, zamiast tzw. „jednorazówek”]

Wbrew wcześniejszym zapowiedziom – celem Projektu jest opodatkowanie nie tzw. urządzeń jednorazowych, ale wszystkich kategorii urządzeń do waporyzacji, w tym urządzeń wielorazowych, urządzeń wielofunkcyjnych oraz tzw. podgrzewaczy.

Tymczasem od początku bieżącego roku, Rząd zapowiadał walkę przede wszystkim z tzw. jednorazówkami [w Projekcie określanymi jako „jednorazowe papierosy elektroniczne”], jako że to one powodują negatywne skutki społeczne, w tym ze względu na wygląd, sposób prezentacji czy charakterystykę samego zawieranego w nich płynu – adresowane są przez producentów i importerów w znacznej mierze do osób małoletnich. Kolorowe opakowania oraz pozycjonowanie jednorazowych e-papierosów na półkach sklepowych, często obok słodyczy oraz na wysokości wzroku dzieci sprawiało, że konsumentami przedmiotowych wyrobów stawała się najmłodsza część społeczeństwa.

Wydaje się zatem, iż całościowo ostatnie zmiany w akcyzie w dużej mierze spowodowane są brakiem realnego egzekwowania obowiązujących już przepisów tzw. zdrowotnych dotyczących m.in. zakazu oferowania substytutów tytoniu, w tym papierosów elektronicznych, osobom do lat 18 (art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych). To z kolei oznacza, że wprowadzanie tzw. prohibicyjnej akcyzy stanowi „przekierowanie” zidentyfikowanego problemu na ścieżkę Krajowej Administracji Skarbowej z innych organów administracji (np. inspekcji handlowej) – a jednocześnie przyznanie nieskuteczności tych organów w walce z naruszającymi już obowiązujące regulacje.

Niestety jednak - prohibicyjna akcyza została skierowana na zakres produktów szerszy, niż produkty faktycznie sprawiające problem administracji.

Co istotne, w uzasadnieniu do Projektu ustawy zostało wskazane, że „efektem zmian wprowadzanych w ustawie o podatku akcyzowym jest ograniczenie dostępności cenowej urządzeń do waporyzacji, **szczególnie jednorazowych papierosów elektronicznych**, zwłaszcza dla młodszej części społeczeństwa rozpoczynającej swój kontakt z używkami prowadzącymi do uzależnień skutkujących nieodwracalnymi szkodami zdrowotnymi”.

Pod koniec lutego 2024 r. w przestrzeni publicznej ukazać miała się ustawa, zakazująca sprzedaży jednorazowych e-papierosów. Tak jednak nie stało się do dnia dzisiejszego, a jak rozumiemy obecny Projekt ma na celu rozwiązanie powyższego problemu w drodze tzw. prohibicyjnego opodatkowania akcyzą. Jest to odmienne podejście od stosowanego w ostatnich miesiącach przez inne kraje UE, które decydują się raczej na wprowadzanie zakazów dot. sprzedaży elektronicznych papierosów jednorazowych niż na opodatkowywanie ich quasi-zharmonizowanym podatkiem akcyzowym. Warto wskazać, iż krajami które w ostatnich miesiącach wprowadziły lub są w trakcie wprowadzania zakazu sprzedaży jednorazówek są m.in. Belgia, Francja i Irlandia.

W tym miejscu zdecydowanie podkreślamy, iż nie oponujemy przeciwko czy to regulacjom o charakterze prohibicyjnym, czy przeciwko wysokiemu opodatkowaniu akcyzą – tego właśnie segmentu urządzeń (czyli jednorazówek).

Warto wskazać, iż nawet w samym uzasadnieniu do Projektu, krajowy rynek jednorazówek szacowany jest na ok. 70 mln sztuk rocznie, a urządzeń wielokrotnego użytku na jedynie ok. 430 tys. rocznie, a więc jest to mniej niż 1% rynku [dokładnie ok. 0,6%]. Podkreślamy, iż zarówno z regulacyjnego, rynkowego jak i konsumenckiego punktu widzenia – segment rynku obejmujący urządzenia wielokrotnego użytku, stanowi całkowicie odrębną kategorię wyrobów od jednorazowych e-papierosów.

Jakkolwiek opodatkowanie jednorazowych e-papierosów znajduje uzasadnienie, bowiem wyroby te są w znacznej mierze sprowadzane do Polski z Chin w ramach nielegalnego (nieopodatkowanego akcyzą) przywozu, tak rozszerzenie restrykcji w odniesieniu do pozostałych urządzeń do waporyzacji, uderzy głównie w krajowych przedsiębiorców.

Jednocześnie, jak wykażemy poniżej - dążenie przez MF do opodatkowania wszystkich urządzeń do waporyzacji powoduje daleko idące komplikacje prawne, niepewność po stronie przedsiębiorców, ale przede wszystkim godzi w samych konsumentów stosujących urządzenia w tzw. systemach otwartych jako narzędzie głównie do odchodzenia od nałogu tytoniowego oraz w krajowych małych i średnich przedsiębiorców, którzy zajmują się produkcją płynów do urządzeń w tzw. systemach otwartych, a nie importem jednorazówek, głównie z Chin i innych krajów azjatyckich.

Należy wskazać, iż projektowane regulacje doprowadzą po prostu do likwidacji branży.

Tytułem przykładu, co prawda kupno samego urządzenia (wielorazowego papierosa elektronicznego) dotychczas wiązało się z kosztem ok. **200 zł brutto**, przy czym był to koszt techniczny urządzenia oraz podatek VAT. Jednocześnie konsument dokonywał wymiany części eksploatacyjnych ok. 4 razy w miesiącu (tzw. zespół grzewczy – grzałka), co wiązało się z kosztem ok. 15 zł brutto / szt.

Ze względu na niejasność przepisów – wysoce prawdopodobne jest, iż taki zespół grzewczy zostanie przez organy KAS (lub poszczególnych urzędników) zakwalifikowany jako zespół części, a więc opodatkowany akcyzą w kwocie 40 zł + VAT 10 zł, a więc koszt brutto wzrośnie o 55 zł, do 70 zł brutto, tj. łącznie **ok. 280 zł brutto** kosztu miesięcznego dla przeciętnego konsumenta.

Całkowicie nierealne zatem są założenia przedstawiane przez Przedstawicieli Ministerstwa Finansów, którzy koszt akcyzowy urządzenia w ramach nowelizacji przedstawiali jako mniej niż 1 zł w skali tygodnia.

Podobna sytuacja dotyczy także urządzeń w tzw. systemach zamkniętych (bateria + zbiornik z płynem 2 ml). Przykładowo, kupno urządzenia przed wprowadzeniem omawianych regulacji wynosiło ok. 30 PLN. Po wprowadzeniu zmian w zakresie opodatkowania będzie to ok. 80 PLN (30 PLN + 40 PLN akcyza + VAT = 79,20 PLN). Koszt pojemnika zamiennego zawierającego 2 ml płynu przed wprowadzeniem opodatkowania akcyzą wynosił ok. 17 PLN (a więc niemalże ekwiwalent ceny jednej paczki papierosów). Po wprowadzeniu opodatkowania akcyzą cena przedmiotowego pojemnika zapasowego wzrośnie do ok. 66 PLN (17 PLN + 40 PLN + VAT = 66,20 PLN).

Innymi słowy, konsumenci kupujący ekwiwalent jednej paczki papierosów dziennie czyli jeden pojemnik zamienny z płynem w ilości 2 ml – **zapłacą miesięcznie 1200 PLN akcyzy + VAT**. Biorąc pod uwagę, iż dodatkowo konieczne będzie również uiszczenie podatku od płynu (tj. 1,92 PLN x 30 dni = 57,6 PLN miesięcznie), **miesięczna wysokość obciążenia wyniesie ok. 1257 PLN + VAT**.

Tym samym skutkiem proponowanych zmian będzie po prostu likwidacja branży vapingowej – a beneficjentami, producenci najbardziej szkodliwych tradycyjnych wyrobów tytoniowych. Nie tak MF przedstawiał założenia omawianych nowelizacji – ale taki będzie ich faktyczny skutek. W szczególności dotknie to krajowych producentów płynów do papierosów elektronicznych - głównie małe i średnie krajowe przedsiębiorstwa.

Pragniemy podkreślić, iż krajowi producenci wytwarzają swoje produkty w objętych nadzorem państwa składach podatkowych, zgłaszają wszystkie produkty do biura substancji chemicznych oraz spełniają najwyższe standardy jakościowe i sanitarne. Rynek waporyzatorów, czy podgrzewaczy tytoniu, które dostarczają nikotynę, nie wytwarzając przy tym chorobotwórczych substancji smolistych stale się rozwija, jednakże w zestawieniu z rynkiem wyrobów tytoniowych lub jednorazowych papierosów elektronicznych ich udział wciąż jest niewielki.

Innymi słowy - ponad **99% celów ekonomicznych i społecznych** założonych w Projekcie zostałyby osiągniętych gdyby Ministerstwo Finansów skoncentrowało się i ograniczyło się do opodatkowania tzw. jednorazowych papierosów elektronicznych, zamiast wprowadzać chaos prawny, w tym umożliwiający obchodzenie uchwalanych przepisów, próbując opodatkować wszystkie możliwe kategorie urządzeń do waporyzacji.

W szczególności, opodatkowanie jednorazówek mogłoby zostać zrealizowane przez prostą modyfikację obecnego przepisu dot. stawek akcyzy od płynów do papierosów elektronicznych, która to propozycja znajduje się w Projekcie [dodawany art. 99b ust. 4a ustawy o podatku akcyzowym]. Ten prosty przepis wraz z jedną regulacją przejściową – spełniłby cele Projektu oraz nie powodował jakże licznych problemów technicznych i merytorycznych, z którymi przyjdzie się mierzyć całej branży i konsumentom w świetle obecnego, szerokiego brzmienia Projektu.

Mając na uwadze powyższe, naszym zdaniem celowe jest „przeniesienie” określonej w art. 1 pkt 13) Projektu ustawy regulacji dotyczącej podniesienia należnej akcyzy od płynu do papierosów elektronicznych zawartego w jednorazowych papierosach elektronicznych – do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (UD105).

Zabieg taki pozwoliłby na kompleksowe uregulowanie kwestii dotyczących opodatkowania jednorazowych papierosów elektronicznych, przy jednoczesnym osiągnięciu wzmożonej ochrony zdrowia najmłodszej części społeczeństwa oraz celów fiskalnej polityki państwa.

Należy także podkreślić, iż funkcjonowanie szarej strefy w tej kategorii wyrobów, która prawdopodobnie utrzyma się na znaczącym poziomie, będzie miało bezpośredni wpływ na dochody z akcyzy od płynów do papierosów elektronicznych. Podmioty lub osoby prowadzące nielegalną działalność w obszarze urządzeń do waporyzacji będą oferować konsumentom także płyny do papierosów elektronicznych jako produkt uzupełniający, obniżając tym samym wpływy do budżetu państwa.

Ponadto, warto zwrócić uwagę, że w związku z dotychczasowymi trudnościami w zwalczaniu szarej strefy w obrocie płynami, skuteczna kontrola nowej kategorii wyrobów, obejmującej szeroki zakres elementów przewidziany w Projekcie, wymagałaby od Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) powołania wyspecjalizowanej grupy zadaniowej, której wyłącznym celem byłoby monitorowanie tej kategorii wyrobów.

4. Kuriozalne skutki dążenia do wprowadzenia reguł „anty-abuzywnych” dotyczących innych niż jednorazowe urządzenia do waporyzacji

Konsekwencją tego, iż Resort Finansów dąży do opodatkowania wszystkich możliwych kategorii urządzeń do waporyzacji jest propozycja dodania do art. 8 ustawy o podatku akcyzowym – nowego ust. 5a, zgodnie z którym:

„5a. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż zestawu części, który może służyć konsumentowi do wyprodukowania urządzenia do waporyzacji.”;

I chociaż można domyślać się podstawowych intencji Ministerstwa Finansów stojących za taką regulacją, to jednak wydaje się, iż sam Resort nie przeanalizował skutków merytorycznych wprowadzenia takiego zapisu.

Po pierwsze – całkowicie niespójne jest posługiwanie się pojęciem „zestawu części” – oraz tym, jak ma się on do innych pojęć zdefiniowanych w Projekcie. Rozumiemy, że celem regulacji było to, iż jeśli dany podmiot zamiast wprowadzać do obrotu urządzenie do waporyzacji dokona jego demontażu i będzie je sprzedawał „na części”, aby również doszło do zapłaty podatku.

Niemniej jest to wyłącznie załączek problemów interpretacyjnych. Przykładowo, jaki ma być przedmiot opodatkowania, tj. czy każdy zestaw części ma być opodatkowany stawką dla urządzenia do waporyzacji (czyli 40 zł), czy ma to być stawka dla potencjalnie zmontowanego całościowego urządzenia? Czyli jeśli teoretycznie doszłoby do rozmontowania urządzenia na dwa lub trzy zestawy części, to czy każdy z zestawów byłby opodatkowany stawką 40 zł (czyli całe urządzenie łącznie 80 zł lub 120 zł itp.), czy może należałoby stawkę dla całościowego urządzenia równą 40 zł „podzielić” – na poszczególne zestawy części. Jeśli tak, jak dokonać takiego podziału, według wartości rynkowej poszczególnych części, według liczby części lub też według ich masy itp. Projektowane przepisy nie zawierają żadnej wytycznej, a uzasadnienie Projektu zdaje się nie dostrzegać tej złożoności.

Co więcej – istotnym problemem będzie sama definicja „zestawu części”. Przykładowo, czy kilkuelementowa grzałka urządzenia do waporyzacji, która uległa awarii i jest wymieniana w ramach gwarancji będzie powodowała opodatkowanie akcyzą? Czy zakup urządzenia z dwiema zapasowymi (wymiernymi) grzałkami będzie opodatkowany „pojedynczo” czy „potrójnie”?

Jak traktować zestawy części sprzedawane odrębnie od urządzeń (np. wymienne kartridże, pojemniki z płynem), czy dla określenia danego elementu jako „zestawu części” ma znaczenie to, czy jego elementem jest bateria, czy też nie?

Co więcej - Projekt w żaden sposób nie odnosi się do powszechnego zjawiska tzw. zwrotów i reklamacji urządzeń. Zgodnie z przepisami konsumenckimi, sprzedawcy urządzeń, w tym wielorazowych papierosów elektronicznych i urządzeń wielofunkcyjnych, mają obowiązek uwzględniania ich reklamacji i zwrotów. Uwzględnienie reklamacji może polegać na naprawie lub wymianie urządzenia, która zgodnie z zapisami Projektu może stanowić odrębny nowy przedmiot opodatkowania akcyzą. Tym samym może dojść do kilkukrotnego obciążenia zarówno konsumenta jak i przedsiębiorcy podatkiem akcyzowym od efektywnie tego samego urządzenia.

Tego rodzaju pytania można oczywiście mnożyć, niemniej już one pokazują, iż Projektowane zapisy jeszcze bardziej spotęgują chaos prawny w sektorze płynów do papierosów elektronicznych i samych urządzeń.

Podobnie jak w poprzednich punktach – w ocenie naszej formy rozwiązaniem powyższego powinno być ograniczenie się do opodatkowania urządzeń jednorazowych, jako łatwych do zdefiniowania (choćby tak, jak czyni to sam Projekt), oraz rezygnacji z karkołomnej próby opodatkowania każdego możliwego urządzenia. Nie ma to sensu prawnego ani ekonomicznego (jak już przytoczono, jednorazówki to ponad 99% rynku urządzeń do waporyzacji).

Co więcej, pragniemy wskazać, iż Projekt i opodatkowanie urządzeń innych niż jednorazówki wiąże się z wieloma problemami technicznymi związanymi z wdrożeniem nowej koncepcji opodatkowania akcyzą.

Projekt ustawy zakłada bowiem, iż urządzenia do waporyzacji (wielorazowe papierosy elektroniczne, podgrzewacze oraz urządzenia wielofunkcyjne) zostaną uznane za wyroby akcyzowe niezharmonizowane, do których będzie miała zastosowanie procedura zawieszenia poboru akcyzy, produkcja w składzie podatkowym, czy przemieszczanie na terytorium kraju w Systemie EMCS PL2.

Wobec powyższego, wprowadzenie przedstawionej w Projekcie ustawy koncepcji wymaga m.in.

- zmian funkcjonalności systemu EMCS PL2;
- uzyskania przez podmioty prowadzące działalność w zakresie urządzeń do waporyzacji stosownych zezwoleń akcyzowych, w tym na prowadzenie składów podatkowych;
- złożenia przez ww. podmioty zabezpieczeń akcyzowych;
- składania przez ww. podmioty deklaracji akcyzowych, prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych, czy dostosowania działalności do oznaczania przedmiotowych wyrobów znakami akcyzy;
- całości procesu dot. pozyskania znaków akcyzy na urządzenia, najpierw tzw. znaków podatkowych a następnie legalizacyjnych.

Podmioty zajmujące się produkcją, dystrybucją oraz sprzedażą, będą obowiązane dostosować swoją działalność do nowych warunków rynkowych, co spowoduje spadek obrotów ich przedsiębiorstw. Są to głównie małe i średnie krajowe firmy, których po prostu na takie zmiany nie stać.

Co więcej, możliwości interpretacyjne zapisów Projektu są na tyle szerokie, że mogą doprowadzić do zlikwidowania legalnego rynku urządzeń wielorazowych a co za tym idzie legalnego rynku płynów do e-papierosów które stanowią 80-90% wpływów z akcyzy z całej kategorii.

Opodatkowanie części eksploatacyjnych, wartości kilku lub kilkunastu PLN, które konsumenci wymieniają co tydzień lub dwa (w zależności od intensywności używania), praktycznie zablokuje popyt na nie, przesuując handel do szarej strefy oraz legalnych zakupów w sklepach internetowych za granicą, a ze

względu na ich kształt i bardzo małe wymiary, praktycznie będzie tylko zachętą dla nieuczciwych przedsiębiorców lub nawet osób fizycznych do praktyk i handlu poza reżimem akcyzowym.

5. Brak posiłkowania się doświadczeniami innych krajów – które po początkowych planach wycofały się z opodatkowania akcyzą urządzeń do waporyzacji

Końcowo warto wskazać, iż w UE miały już miejsce próby wprowadzenia opodatkowania akcyzą urządzeń do waporyzacji, jednak ostatecznie kraje odstępowały od takich zamiarów, uznając że jest to kierunek niemożliwy do skutecznego i sprawiedliwego wdrożenia.

Przykładem mogą być tutaj Włochy, które zamierzały objąć opodatkowaniem wszystkie możliwe substytuty wyrobów tytoniowych (a więc był to zamiar zbliżony do szerokiego planu MF – ujętego w Projekcie).

W dniu 15.05.2015 r. włoski Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok (sygn. 83/2015), w którym stwierdził, iż niedopuszczalne jest ogólne, niesprecyzowane opodatkowanie każdego potencjalnego substytutu wyrobów tytoniowych, w tym nieprecyzyjne określenie urządzeń do waporyzacji oraz ich części. Włoski Trybunał odnosił się do problemów zbliżonych do sygnalizowanych w niniejszym piśmie (np. czy sprzedaż „ładowarki” do urządzenia do waporyzacji również powinna być uznana za sprzedaż takiego urządzenia, a tym samym czy ładowarka do urządzenia stanowi podstawę opodatkowania podatkiem akcyzowym).

Włoski Trybunał uznał, że określenie „części urządzeń” daje tak duży margines ocenny organom administracji, że z pewnością prowadziłoby do licznych sporów interpretacyjnych i stawiałoby podatników w pozycji braku pewności co do prawa podatkowego.

Doświadczenia Włoch, które ostatecznie odstąpiły od opodatkowania urządzeń do waporyzacji niemal dokładnie oddają wątpliwości, które obecnie podnoszone są pod adresem Projektu.

W naszej ocenie - Ministerstwo Finansów powinno ograniczyć się do opodatkowania jednorazowych papierosów elektronicznych, najlepiej przenosząc komentowany zapis do projektu UD 105.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Krzysztof Rutkowski	07.10.2024	Krzysztof Rutkowski
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		Krzysztof Rutkowski (podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

